

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"א | גיליון תקנ"ד | תולדות תשפ"ג

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"ויעקב איש תם יושב אהלים". הן נודע מעלתו וגדולתו של יעקב אבינו ע"ה שהיה הבחיר שבאבות (ב"ר עו, א) והיתה מיטתו שלימה, כדאיתא במדרש (ויק"ד לו, ה) וכו'. יעקב מטתו שלימה וכל בניו צדיקים, וזהו איש תם מלשון תם ונשלם, רצ"ל שזכה לשלימות. ועל ידי מה זכה יעקב אבינו למעלת השלימות, בזכות שהיה יושב אהלים, כדפירש רש"י 'אהלו של שם ואהלו של עבר', אשר שם ישב שנים רבות ועסק בתורה יומם ולילה. ועיקר מעלת עמלו בתורה היה שעסק אך ורק לשם ה' ולא חשב כלל על שום טובת הנאה צדדית, אפילו לא על השכר הצפון לו לעולם הבא, וכל שכן שלא על טובת הנאה בעולם הזה רק תורה לשמה.

ספר הקדוש 'באר יעקב', פרשת תולדות עמוד שיד

ניסת שבת	יצאת השבת	ביתר - ירושלים	ת"א - בני ברק	לונדון	ניו יורק
16:01	17:53				
16:16	17:49				
15:43	17:12				
16:14	17:44				

הזמנים לפי שיטת ר"ת

יעקב מיטתו שלימה ונל בניו צדיקים

ישקו העדרים

תורה מובן המשמעות, תורה תורה ורק תורה... ולא תורה של השגת רווחים, אלא תורה של אהבה גדולה אל השם יתברך.

הגע בנפשך, מה היתה התורה של אבותנו הקדושים שהיתה קודם מעמד הר סיני, זאת היתה דבקות עצומה בהקב"ה, זאת היתה משנה סדורה איך מכירים את מי שאמר והיה העולם, באותו לימוד קדוש וקדמון לא היה יכול להתערב זר, כי רק אותו יתברך משווים לנגד עיניהם, וכיון שכך, מה בצע להם בדמותם לעוד רווחים לצד הרווח הגדול הזה? וכי יש רווח גדול יותר מאותו רווח שאדם עושה את החשוב ביותר כדי להכיר את מי שאמר והיה העולם?

וכיון שניתנה תורה והיא מלאת חכמה ומדע, וכתר הכבוד קטור בראשה, כי סלסה ותרומוך, אבל גם אז, עלינו להעתיק את עצמנו מרצונותינו הפרטיים, ולהמשך אל אותה אהבה לאלוקות אשר נטועה בתוכנו מימי אבותינו הקדושים, כי כעת, כל צעד ושעל של יהודי - תורה הוא! גם בהיותו עוסק בעניניו הגשמיים, ובהאי פחדא יתיב האי גברא, שלא ישל בדבר של תורה, הרי שחייב חיי תורה הם, ואת כל זה הוא עושה לשם שמים, לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו, וכיון שאדם מגיע אל המודעות הזאת, שוב לא יצטרך להתאמץ ללמוד את עולליו בינה, משום שהם יביטו ויראו את פועל ה' רק מהתנהגותו השלימה, והיתה מיטתו שלימה!

צדדיות, חומריות ורוחניות, אלא רק להתעצם בעצם הקדושה כמו שהיא, ללא כחל וסרק, לעבוד עבודת מלך, בעבודת מוחלטת ובשעבוד כל החושים והרצונות למען שמו באהבה, הרי שאותה עריבות נעיונות ידירות נועם זיו התורה הקדושה מוקרנת בעל כורחה על פרי צדיק עץ חיים, הבנים והבנות הגדלים בבית קדוש וגדול שכזה של תורה ואהבת הבורא.

יעקב מיטתו שלימה, כל בניו צדיקים - זה האיחול היהודי העתיק, שכל אחד מנשמות ישראל הקדושים, היראים והחרדים לדבר ה' מתברכים בלבם לאמר, והערב נא ה' אלקיני על צאצאינו וצאצאי צאצאינו שתכנס בלבם אהבת התורה, ורצון עז לעבוד את השם יתברך בכל לב ובכל נפש, אך כאן גילה לנו כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע את הדרך לכך, אם התורה היא לשמה, יש לה את הכח הרצוי להתגבר על המפריעים והמכשולות. כי איככה יוכל אדם חומרי בעולם התובעני הזה, לפנות את ימי חייו ולהקדישם כליל את תורת ה' אמת? רק בהקזת דם התמצית, בהבנה כי הנגיעה בשכל התורה היא נגיעה בקיום העולמות כולם, והיא ההתדבקות הגדולה ביותר בחיי החיים בו יתברך.

הרי לנו דרך בהירה ומתוקנת איך נזכה להאריב את הלימוד הקדוש, מקור מים חיים, על הילדים? כאשר הדוגמה האישית מגלה עומק של טוהר התורה, כשרואים שהבית הופך לאהל

מדת הנפלאה של עבדי ה' הנאמנים, היא עיקר, יסוד ושורש לכל עבודת השם, הן לא תיכון עבודת מלך אלא בתכלית השלימות הנרצית, לעבוד את המלך עם כל הלב, דברים לשם פעלם בלי לזוז כל שהוא מהמטרה העיקרית שהיא לעשות נחת רוח להבורא יתברך, להתקרב אל די ברא כולא למעבד ליה רעותא שלים, וזה מה שמביא את האדם לשלימותו.

יעקב אבינו הוא עטרת תפארת ישראל, סימן וציון לדורי דורות, כאשר איש יהודי יחזק את עצמו לעשות הכל למען שמו באהבה, לא לשם שום מטרה אחרת, אף רוחנית ככל שתהיה, רק לשמך ולזכרך תאות נפש, לעשות רצון בוראנו עם כל לב ונפש.

לשבת באהלי שם ועבר, במקומות של תורה וקדושה, היא זכות שלא כל אחד זוכה לזה, אבל בכח קדושת ישראל, יכולים כל חיינו, אפילו האפורים והפשוטים להיות אפופים בקדושת האהלים הקדושים אשר נטע ה', בהיותנו עושים כל מעשינו לשם שמים, לאור באור פני מלך חיים.

והשלימות הכי גדולה היא, כאשר צאצאי אחריו רואים את דבקתו הנפלאה בלימוד התורה הקדושה, עם כל הלב והנפש, לעשות את רצון הבורא יתברך, ללמוד ולהגות בשקידה רבה בחכמתו ורצונו יתברך, כאשר ילד רואה, שהלימוד המתמשך של אביו השוקד על דלתי תורה, לא נובע מתוך רדיפה אחר כוונות

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת תולדות תשע"ה

אנפי שיעקב ועשיו כבר חילקו ביניהם את ב' העולמות, מ"מ היתה נמי כונת יצחק לברך את עשיו פעם נוספת בברכות המשווייכים לצרכי עוה"ז, לחנכו ולחכמו, שאפשר וראוי נמי לעבוד את השי"ת גם בדברים הגשמיים, ושכרו הרבה מאוד על פי פעלו. וקילורין היא לעיניים מה דאיתא בפרשתינו בספה"ק "שם משמואל" להרה"ק מסאכאטשוב זי"ע משמיה דאבוה גאון ישראל והדרו ה"ה בעל ה"אבני נזר" זי"ע, לפרש כונת ברכות יעקב אבינו ויתן לך האלוהים מטל השמים וכו', שיעקב אבינו ברכו שהשי"ת יתן לו אלהות בכל דבר, ע"כ. ויחדיו יהיו תמים לדברינו הנ"ל, שיעקב אבינו היתה כל מחשבות ברכותיו לעשיו, אך ורק להחזירו למוטב ע"י כל אופן ואפשרות שבידו.

שבת קודש הדין, הוא שבת שמברכים בו את חודש כסלו הבעל"ט ולברכה, החודש אשר נמצא בו ימי החנוכה, ואור התורה זורח בכל לב ונפש אדם, וכדארז"ל (מגילה טז:) ליהודים היתה אורה וגו', אורה זו תורה, ר"ל, שהברכה המיוחדת שניתנה לעם היהודי בלבד, היא אור התורה, שסוגלתה וקדושתה מאירה בקרבנו, להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו, ובפרט, בדורנו אנו, דור עני בדעת, בודאי אין לנו שיעור אלא אור התורה הזאת, וכל כונת היוונים היתה להשכיח תורתו ית"ש, כיון שידעו, שבאם עם ישראל יתנתק ח"ו מהתורה הק', אזי יתנתקו גם מהקב"ה במרוצת הזמן, וא"כ עלינו להתחזק בימים אלו ביתר שאת וביתר עוז, הן בלימוד התורה ברבים ובאיחוד, הן בעבודת התפילה, ועי"כ תתרבה אהבתנו לה' ולתורתו. ויהיו רחמין מתגוללים על עם קדשיך, כפי שהיה בימים ההם, ככתוב לאמור, ואתה ברחמין הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גיבורים ביד חלשים, היינו, שאפילו שכלל ישראל היו חלושי כוח חלושי מוח, מ"מ לא יפלא מה' דבר, לעמוד לימין בניו המוכים וחבולים, מידי שונאיהם, ומידי אומות העולם.

ע"כ נקוה ונייחל לאדון הכל, שיטה אזנו לשמוע קול תחנוניו ושועתינו, ובזכות שלוש עשרה מידות של רחמים, ובזכות שלושת האבות, יוציאנו מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה, עדי נזכה לאור הגאולה והישועה בכלל ובפרט, בביאת משיח במהרה בימינו, אמן.

שגורה המלכות ללמוד תורה, וכיוצ"ב, מ"מ, גם להאנשים הללו יש מקום להתעלות מן הקל אל הכבד, ע"י שכשיהיו מתעסקים בעיסוקיהם הגשמיים, יהיו כל מחשבות לבבם משועבדים לעבודתו ית"ש, כגון, שיכיר וידע שבכל דבר מאכל שהוא מכניס לפיו, צריך לכוין להעלות ניצוצות הקדושה החבוים בתוכם, וע"י שיברך ברכת הנהנין בכונה רבה, יכול לקדש כל עצמותיו במידה טובה ומרובה, ובאם יתנהג כן על זו הדרך, אזי במרוצת הזמן יעלה וירבה במידת התורה והיראה, עדי יזכה לחסות תחת כנפי השכינה, בצוותא חדא עם אנשי אלוהים ויראי ה'.

ולפי"ז יתבארו כל הני מקראי קודש על מקומם, דודאי יצחק אבינו ידע והבין על בוריו, עוד בטרם לידת בנו עשיו, כי לא יחפוץ לילך בדרכי ה' ובתורתו, ויבחר לצעוד בשרירות לבו, אמנם, לא איש גיבור ממידת הגבורה כיצחק אבינו, יתיימש מהר מהנהגת בנו עשיו, ולכן עלתה מחשבתו בלבו, הגם שהוא לא זכה עדיין לישיב באהלה של תורה כיעקב אחיו, מ"מ, אולי ע"י עיסוקיו הגשמיים יוכל להגביהו טפח מעל גבי הקרקע, להשיבו סחור סחור לאביו שבשמים, ולכן קרא לו יצחק אביו, וביקשו שיאכילו דייקא בשר מטעמים, שע"ז יחדיר בלבו בעקיפין פסקי הלכות שחיטה וכד', ויטעימהו במעט מנועם זיו התורה, כפי שפירש"י עה"פ הנוכ"ל שצוהו שיצוד אלא מן ההפקר ולא מן הגזול, ושיחידד סכיניו היטב, שלא יאכילנו נבלה וכד', ואח"כ כשיביא את המאכלים הערבים לאביו, יראה וישמע איך אפשר לעשות נחת רוח להשי"ת אפילו בדברים הגשמיים ביותר, וכדאיתא בחז"ל (הוריות י:) משל לשני בני אדם שאחד אכלו לקרבן פסח לשם מצוה והוא נקרא צדיק, ומשנהו שאכל לשם תאות אכילה נקרא פושע, והגם שאכלו שניהם מאותו קרבן, מ"מ תלויה היא הדבר במה היתה מחשבתם בעת אכילתם. וכולי האי ואולי, יבואו אלו הדברים על מחשבתו לקיים את התורה כולה, ודבר זה למד יצחק מבית אביו אברהם, שהיה אברהם מקרב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, ע"י אכילה ושתייה, ובסיומו היה מבקש מאורחו שיעידו לה' על כל הטוב אשר גמלם, משא"כ רבקה, לא ראתה כלל זו הדרך בבית אביה ואמה, וע"כ לא נחה דעתה מכל מעשי יצחק, ולא ידעה ולא הבינה דאיכא דרכא אחרינא להשיב את עשיו אל הדרך האמיתית, ולכך

בתורה"ק (כו, א, ב, ג, ד) ויהי כי זקן יצחק, ותכהין עיניו מראות, ויקרא את עשו בנו הגדול, ויאמר אליו בני, ויאמר אליו הנני. ויאמר, הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. ועתה שא נא כליך תליך וקשתך, וצא השדה וצודה לי ציד. ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואוכלה, בעבור תברכך נפשי. ולכאורה שומה עלינו להבין הני דיוקא טובא, א. הרי מצינו כתיב לעיל (פה, כב, ג) ויתרוצצו הבנים בקרבה, ופירש"י בשם רבותינו, כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר, יעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודת אלילים, עשיו מפרכס לצאת. ולאחמ"כ אמר לה המלאך בשליחותו של מקום, שני גויים בבטנך, ושני לאומים ממעיך יפרדו וגו', הרי שכבר השכיל יצחק אבינו להבין, שאין שני בניו דומין זה לזה, וכי ישנו הבדל גדול ביניהם, א"כ אלמה בחר לברך דייקא את בנו עשיו, ולא בנו היושב באהל התורה, וכי זו תורה וזו שכרה? ב. איתא בתנא דבי אליהו זוטא (פרק יט, ילקוט רמז קיא) עה"פ ויתרוצצו הבנים בקרבה, אמר עשיו ליעקב, בוא ונחלוק העולם, אמר לו יעקב, טול אתה העולם הזה, ואני אטול העולם הבא, וכן עשיו אמר ליעקב, טול אתה העולם הבא, ואני אטול עולם הזה, ע"כ. הרי שיעקב ועשיו חילקו כבר ביניהם את ב' עולמותיהם, וע"כ, מה היה ברצונו של יצחק להוסיף בברכתו לעשיו? ג. מה היתה הבדל שינוי מחשבותם של יצחק ורבקה באם ראוי עשיו לברכה או לא?

ובעזרתו ית"ש נראה לאמור, דודאי מילתא דפשיטא, דחיובו וייעודו בזו העולם, לכל אשר בשם ישראל יקראוהו, לעסוק בדברי תורה וקיום מצותיה, כיון דהם חיינו ואורך ימינו, ובהם נהנה יומם ולילה, ותנאי זאת התנה הקב"ה עם ישראל בהוציאם אותם מארץ מצרים, שיקבלו ישראל את התורה ככתבו וכלשונו, ויהא זה רום שלימותו של האדם, שזוכה ע"י תורתנו הק', להגיע לתכלית המקווה מאת הבורא ית"ש, אמנם, יש לך אדם, שלא זכה עדיין כל צרכו, לישיב ולהגות על התורה ועל העבודה, מחמת יצרא דתקיף ליה לאונסו, ולא סביל מוחו כל דא, להכיל בקרבנו את דבר ה' ותורתו כראוי, או כפי שמצינו כשהיו ישראל נתונים תחת עול הגויים ועול הגלויות, והיתה מביניהם אנשים שלא עלתה בידם להבין ולהשכיל ולשמוע, את דברי תורתנו, מחמת

אור זרוע
לצדיק

דולה ומשקה

הר"ר שמעון גרשטנקורן הי"ד

"עולם הזה" - מה הפשט?

זיתרוצצו הבנים בקרבה'

רש"י: מריבים בנחלת שני עולמות.

וכולנו יודעים מה ההכרעה: עולם הזה - לעשו ועולם הבא ליעקב.

הבה וניתן הצצה לעולמות של שניהם. יוצא לו עשו שמח וטוב לב לטייל ברחובות העיר - הן העולם הזה כולו - שלו הוא...

והנה, לפתע קול שירה באזניו, שמחה וזמירות וריח מאכלים ערבים מכה באפו... והנה, דרך החלון המואר הוא רואה את אחיו יעקב ליד שולחן ערוך, בשר דגים וכל מטעמים, עולם הזה במיטבו!!!

"מדוע הפרת את ההסכם" נזעק

"שבת היום" משיב לו יעקב בנחת, "מעין עולם הבא".

יוצא עשו בפחי נפש וחוזר אל העולם הזה שלו - עולם הזה בו לאחר יום מתיש בשדה כשחוזר עייף ורעב, לא פונה לביתו לאכול, משום מה הוא יודע שאוכל הוא יקבל רק בבית אחיו - אברך הכולל.

עולם הזה בו את בגדי החמודות שלו הוא מפקיד אצל אימו ולא אצל אף אחת מ-4 נשיו כיון שחשדן בגזל נורא! עולם הזה בוא הוא נרדף בידי שליחי נמרוד המבקשים להרגו.

עולם הזה אותו הוא מוריש לצאצאיו בנאמנות דור אחר דור, כי במקום שאין יראת שמים - בניס קמים בהוריהם, מריבות, גניבות, חוסר טעם בחיים וגהינום על ידי אדמות...

ויעקב - שבחר לו את העולם הבא! יעקב בחר בזה ובבא. שבתות, חגים וימים טובים, סעודות בשירה ובזמרה מלאות בדברי תורה, מועדים מרוממים, 'טישים' - בבחינת 'ואני קרבת אלוקים לי טוב', לשפוך את הלב ב'נשמה', מול נרות חנוכה, תהילים במתיקות ובהשתפכות הנפש בכל עת ובכל זמן, תפילות מרוממות, מצוות המחברות לקב"ה ומלאות עונג רוחני וגשמי יחד, מפלט לכל קושי ושמחה בדף גמרא. אשרינו!

מספר ר' יעקב גלינסקי זצ"ל, שהזמין את חברו שר"ל ירד מהדרך - לסעודת שבת אצלו בבית. סוכם שהחבר שלו ילך ברגל מגבעתיים לבני ברק ויגיע אליהם. בשבת ישבו וחיכו עד בוש והחבר איננו. כמוצאי שבת התקשר אליו ר' יעקב 'איפה היית?'

'תאמין לי ר' יעקב' - פתח בכאב - 'יצאת ברגל מגבעתיים לבני ברק ולכל אורך הדרך, משפחות מאושרות לבושים בבגדים חגיגיים, כ"כ שמחים. חשבתי, אבא אליך, בטח אגיע לבית מאושר וכולם יושבים סביב השולחן, שרים ומדברים דברי תורה ומתענגים. ואני - עיני יצאו מקנאה, ר' יעקב, כשהתפקרתי חשבתי שוויתרתי על העולם הבא, וכעת אני רואה שפספסתי גם את העולם הזה!...

הגה"ק רבי משולם פייבוש מזבאריזא זי"ע בעל 'יושר דברי אמת'

לרגל יומא דהילולא ב' כסליו תקנ"ה

מהר"י לומד בספרו

סיפר רבי אבא'לי לוביטשובר שהוא נולד וגדל בדבורומיל, שם היו חסידי בעלו מעטים, ונשא אשה מלוביטשוב שרוב תושביה היו חסידי בעלו. חותנו היה מנכבדי העיר, עשיר גדול וחסיד נלהב. פעם תקף את רבי אבא'לי רצון עז לנסוע לשבת לבעלו, וקם ונסע. כשהגיע לבעלו נאמר לו שמרן מהר"י נסע לשבת לסקאהל, נסע אחריו לסקאהל ונכנס לבית מרן כדי לקבל שלום. אמרו לו הגבאים לבוא בשעה שלוש. נכנס לבית המדרש ומצא שם את הספר יושר דברי אמת מהצדיק רבי פייבוש מזבאריזא, וישב לעיין בספר ומצא שם מאמר שמצא מאוד חן בעיניו, עד כדי כך שחזר עליו כמה פעמים. בשעה היעודה הלך לבית מרן וחיכה בחדר הסמוך לחדרו של מרן. שמע קולו של מרן מהר"י בוקע מחדרו, וכאשר הטא אזנו שמע שהוא חוזר על אותו מאמר של הספר שהוא עיין בו קודם לכן. דבר זה השפיע עליו השפעה עזה, כי ראה בחוש רוח הקודש בגלוי, ומאז התחיל נוסע לבעלו.

הרוסים ימינם שקר

באייר תרצ"ו, שבועות מספר לפני הסתלקותו של הרה"ק רבי ישראל מוויז'ניץ זי"ע, באחד הטיולים סיפר עובדא שהרה"ק ר' משולם פייבוש מזבאריזא זצ"ל אשר היה ידוע כאיש האמת, נאלץ פעם לברוח מרוסיה מפני שהלשינו עליו לשלטונות. סכנה גדולה היתה צפויה לו, משום כך נכנסו אליו מקורביו, והוכיחו לו על פי ההלכה כי מחויב להסכים שיכינו לו דרכון מזויף על שם מישהו אחר, כדי שיוכל לעזוב את רוסיה, ואכן בגין פיקוח נפש הסכים הצדיק. כשהגיע לגבול ושאלו את שמו, ענה שם בדוי, לא שמו האמיתי, ולא המזויף שהיה רשום בתעודה, ונתנו לו לעבור. מאוחר יותר, כששאלוהו מקורביו מדוע נהג כן, השיב, אני יודע כי הרוסים ימינם שקר, וצריך לומר להם שקר מוחלט מתחילתו עד סופו. אילו אמרתי את השם שהיה רשום בדרכון, הייתי אומר בזה אמת שהרי כך רשום, אולם הם אינם סובלים את האמת.

כ"ק אדמו"ר מוהרמ"י זצוק"ל שנכח בטיול ההוא, פנה אל רבנו ושאלו, סבא, מה הפשט במעשה הזה? השיבו הס"ק, וכי יודע אנכי את הפשט, מה אני יודע?!

הרה"ק רבי משולם פייבוש הלוי העליר זי"ע נולד בשנת ת"ק בערך, לאביו רבי אהרן משה הלוי אב"ד סניאטין, ולאמו הרבנית וועכנא בת רבי ישראל משה ירושלמי הי"ד אב"ד טיסמניץ.

בן אחר בן, דור חמישי לבעל התוספות יו"ט.

למד אצל רבי משה צבי הירש העליר אב"ד באשקעוויץ מח"ס גאון צבי, ודבק במגיד הגדול ממעזריטש שזכה לראות פניו ולשבות אצלו שבת, רבי מנחם מענדל מפרעמישלאן, המגיד מזלאטשוב, רבי פנחס מקאריץ ועוד.

התעסק בכתיבת סת"ם והיה מומחה מפורסם בכל הנוגע בהלכות אלו.

בין תלמידיו נמנים הערבי נחל, האהבת שלום מקאסוב, הבאר מים חיים ועוד.

נסתלק בב' כסליו (ו"א כ' כסליו) תקנ"ה, ומנו"כ בזבאריזא.

גדול בתורה

פעם נקלע הרה"ק רבי משולם פייבוש מזבאריזא זי"ע לעיר סראקא, מקום רבנותו של תלמידו הגאון בעל ערבי נחל זי"ע. ביקש התלמיד הגדול להראות לתלמידי חכמים ופני העיר את גאון עוזו של רבו הק', ובכך לסתום את טענתם התמידית שהיתה להם עליו על שהוא שהיה מפורסם כגאון עולם, נוסע לקבל תורה מפי שאיזה רבי, לכן בטרם בוא רבינו לשם, ביקש הערבי נחל מלמדני העיר להתכונן לקראת רבו בכמה קושיות חמורות בש"ס, כדי שהרבי יהיה מוכרח להשיב להם דבר בפלפול וחריפות, ובכך יראו את רוב חילו בתורה. ואמנם כשנכנס רבינו זי"ע לביהמ"ד נגשו אליו הלומדים וערכו לפניו שש קושיות חמורות, אך כשגמרו דבריהם וחיכו למוצא פיו, נענה לעומתם שיש לו תשובה אחת של שתי מילים שיענה על כל השאלות, איני יודע!. לאחר מכן נכנס אליו הערבי נחל, והתאוון לפניו על הסבל מהם שהיה מנת חלקו עד הנה, והנה עתה ניתן להם עוד פתחון פה. השיבו רבינו, מעולם עמלתי שלא אראה למדן, וכעת ברגע אחד אתה רוצה שאאבד עולמי.

עם כל זה מסופר כי בפעם אחרת שנודמן רבינו לסראקא, התעוררה שאלה על המקוה שהיה נוגע לעיקר דאורייתא, ושלח הערבי נחל לשאול לרבו, והורה להיתר, והוכרח אז להראותם עוזו כוחו בתורה.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

שוקם
אולם האירועים
בגבעה א' ברחובות

בגבעה א'

עד 150 איש
ניתן להזמין לבר מצווה, ש"ב,
בריתות ושבתות חתן

הזמנה
054-8480233/4

ועד שיעורי תורה דקהילתינו
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מזלא טובא וגדיא יאה

בשמחה וטוב לבב
נשגר בזה ברכת מזל טוב נאמנה
לאיש האשכולות, פה מפיק מרגליות,

הרה"ג משה וינבך שליט"א
מג"ש דף היומי בבית מדרשינו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הנכדה שיחי
בת לבנו הר"ר ישראל מאיר ני"ו**

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו
ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס ברוחניות ובגשמיות.

ארכים ונושא פליבא
שני 1971

מזלא טובא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת
את אנשי שלומינו
שהשמה במעונם

הרה"ג אברהם מנשה הלטובסקי שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנין

הרה"ח מנחם מנדל עקשטיין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנין

הרה"ג משה יוסף הלטובסקי שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח יחיאל צבי עקשטיין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ג משה קובלסקי שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ג משה וינבך שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"צ אהרן טייטלבוים שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ח אליהו קלפהולץ הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח אברהם אייזנבך הי"ו
לרגל שמחת אירוסין הבן

הרה"צ ישראל הגר שליט"א
לרגל שמחת אירוסין הבן

הר"ר צבי אלימלך הלטובסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר שמואל צבי קובלסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר ישראל מאיר וינבך הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

הר"ר שמעון טייטלבוים הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל
יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירת
קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר

לעילוי נשמת •

מרת אישה מרים בת
ר' אברהם ישעי' ע"ה
נלב' ע"ד' כסלו תשנ"ז
ת.נ.צ.ב.ה

זכות הפצת מעיינות הקודש, תעמוד לה לטובת נשמתו להתברך בכל מיני דמיטב

ברגשי גיל ושמחה הננו לברך בברכת מזל טוב
חמה ולבבית את חברינו היקר

הרה"ח אברהם אייזנבך הי"ו
**לרגל שמחת אירוסין בנו שיחי
הבה"ח חיים מרדכי ני"ו**

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס
**המברכים:
הבורה יחי בהם'**

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"ג משה וינבך שליט"א
**לרגל השמחה במעונו
בהולדת הנכדה תחי'**
ובהכנס בנו יעקב דב בער לעול' תורה ומצות

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"ג ישראל הגר שליט"א
**לרגל השמחה במעונו
באירוסין הבן שיחי'**

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה
ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס

שמחו בה' וגילו צדיקים
ברגשי גיל ושמחה ובהדרת הקודש
נשגר בזה ברכת מזל טוב נאמנה

כב"ק מרן אדמו"ר שליט"א מירושלים
לרגל השמחה במעונו בהולדת הנכדים
בן לבנו הרב ארון לייב שליט"א
ובן לחתנו הרב שלום רוקח שליט"א

כב"ק מרן אדמו"ר שליט"א מאלעד
לרגל השמחה במעונו בנישואי בנו ני"ו

והברכה אחת היא לעטרת המשפחה הרוממה
הרבנית הצדקנית
"אמה של מלכות" תליט"א

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח
לאורך ימים ושנות חיים מתוך כל טוב סלה

העברכים בהדרת הכבוד:
קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר

השבוע פר' תולדות
לא יעריך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שולחן הטהור בליל שב"ק

073-3834583
קול קהילתנו